

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci **žalobkyně Ing. E. M., proti žalované České správě sociálního zabezpečení se sídlem Praha 5, Křížová 25**, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 3. 2004 č. j. 30 Ca 196/2001 – 27,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem ze dne 31. 3. 2004 zamítl Krajský soud v Plzni žalobu proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení Praha, pracoviště Plzeň ze dne 31. 5. 2001, kterým bylo zamítnuto odvolání Ing. E. M. a potvrzeno rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení v Klatovech ze dne 5. 4. 2001. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně nebyla žalobkyni uznána účast na nemocenském pojištění podle § 2 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 54/1956 Sb. v Z. d. N. za dobu od 12. 1. 1996 do 30. 6. 1999. Rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 3. 2004 byl žalobkyni doručen dne 5. 5. 2004. Kasační stížnost proti tomuto rozsudku byla stěžovatelkou odeslána dne 19. 5. 2004 a je tedy podána včas. Kasační stížnost však neobsahuje definici stížních důvodů podle ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a žalobkyně k ní rovněž nepřipojila plnou moc advokátu, který jí bude v řízení o kasační stížnosti zastupovat. K doložení plné moci vyzval soud žalobkyni dne 4. 6. 2004 a poučil ji také o možnosti požádat o ustanovení advokáta ex offa a o následcích nesplnění výzvy. Podáním ze dne 18. 6. 2004 žalobkyně sdělila, že je svéprávná a má vysokoškolské vzdělání, a proto se chce zastupovat ve věci sama. Zároveň požádala o udělení výjimky z povinného právního zastoupení. Následným podáním ze dne 30. 7. 2004 poučil soud žalobkyni o tom, že samostatně by mohla jednat v řízení o kasační stížnosti pouze pokud by měla právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie a vyzval ji, aby druh svého vysokoškolského vzdělání doložila. Podáním ze dne 11. 7. 2004 pak žalobkyně sdělila, že má vysokoškolské vzdělání ekonomického směru a opětovně vyjádřila svoji vůli zastupovat se v řízení sama.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Po zhodnocení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky řízení o kasační stížnosti nejsou splněny. Jak vyplývá z výše citovaného ust. § 105 odst. 2 s. ř. s., je povinné právní zastoupení stěžovatele, který sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie, jednou z podmínek řízení. Nedostatek povinného právního zastoupení je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení a krajský soud proto postupoval v souladu se zákonem, pokud žalobkyni vyzval k předložení plné moci advokátu, který jí bude zastupovat v řízení. Žalobkyně však výzvě nevyhověla, ač byla poučena o následcích jejího nesplnění. Ač se tedy jednalo o odstranitelný nedostatek podmínek řízení, nepodařilo se jej soudu předepsaným procesním způsobem odstranit. Výjimku ze zákonem stanovených podmínek řízení přitom nelze učinit. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobkyně podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. odmítl.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.).

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. dubna 2005

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu